

Van hot naar her.

Ik moet stemmen

Ik moet stemmen.

Een korte zin die bij mij al van alles oproept. Het woordje “ik”, daar kan ik wel mee leven, ik leef al jaren met mijzelf. Maar dan: “moet” en “stemmen”.

Moeten is dwang en we houden niet van dwang, dus daar gaan de hakken in het zand, het anker gaat uit, de rem wordt ingetrapt. Ik moet helemaal niets.

En dan “stemmen”. Wat is dat eigenlijk voor woord? Stemmen. Ik moet regelmatig stemmen. Mijn gitaar, want dat doet ie niet zelf, dus ik moet het doen anders klinkt ie vals. Een valse stem daarentegen, daar doe je niets aan, die heb je, althans als het zingen betreft. Vals stemmen is weer wat anders. Nog los van stemmen in mijn hoofd, wat ook weer tot valsheid kan leiden.

Maar stemmen in de zin van: iemand verkiezen die namens jou zijn stem laat horen in het parlement, onze nationale praattuin, dat is andere koek.

Waar komt de term “stemmen” eigenlijk vandaan? Het zal iets te maken hebben met stemming. Ik ben in een bepaalde stemming en daarom vind ik jou leuk. Of niet. Dat hangt dus van de stemming af. Van jouw stemming. Of de mijne. Of de stemming in de lucht. Op een zwoele lente nacht zal ik jou waarschijnlijke leuker vinden dan op een ijskoude winterdag in de motregen. Mijn stemming bepaalt of ik jou kies of niet. Jou stemming trouwens ook. En nu zijn we er. We gaan iemand of iets kiezen.

Maar oorspronkelijk komt het begrip “stemmen” uit: Een stem in het Kapittel hebben, wat betekent: inspraak hebben, invloed hebben.

Gelukkig is het in onze onvolprezen democratie een voorrecht om te mogen stemmen. Hoewel ik begreep onlangs dat onze jeugd daar anders over denkt. En, oh ja, uiteraard werd het onderwijs dit weer als een tekortkoming onder de neus gewreven: slechts een klein deel van onze jeugd beseft dat we in een democratie leven en hen maakt het eigenlijk niet uit. Een stukje onbegrip zeg maar. Of ze hebben het niet begrepen.

Want in het onderwijs moeten we de kinderen opleiden in: fatsoen, goede tafelmanieren, gezond eten, afwas opruimen, koken, veilig gedrag in verkeer en bed, taalkennis, financieel inzicht, kennis der natuur, sociaal gedrag, goed voor pappa en mamma zorgen, de kat verzorgen, de kanarie kietelen enz. en uiteraard tussendoor ook nog even karakterologisch een duw in de juiste richting geven. Want ja, hoezo moet dat in het gezin? Daar is onderwijs toch voor? Daarnaast dienen wij de prinsjes en prinsesjes even van het schild te halen om hen de democratische beginselen bij te brengen. Ik kan u melden: Ik doe het graag en veel. Maar niet goed genoeg blijkt wel, want het schijnt niet door te dringen, althans dat hoor, of liever gezegd: lees ik van de papa's en mama's, nadat ik de taalfouten uit hun mail heb gehaald. Het is toch echt “klote docent” in plaats van klootten doossent.

Maar goed, we gaan mensen kiezen die namens ons gaat proberen de regels en wetten in ons land in de richting te duwen die ons het meest aanstaat. Democratie is een samenstelling van Demos (volk) en Cratae (regeren) : volksregering dus. Maar wel graag zoals ik het wil, ik bedoel: ik leen je mijn stem. Gebruik die dan ook zoals ik het wil.

Ach lieve mensen: laten we het volgende afspreken: De instrumenten moeten zuiver klinken. De stemmen zoetgevooid. De stemmen in ons hoofd moeten milde zinnen vormen en de goede gedachten voortbrengen. De juiste tonen moeten gekozen worden voor al onze instrumenten.. C'est le ton qui fait la musique, Het is de toon die de muziek maakt, met het juiste instrument: De Democratie! Dus: stem! Ja en dat moet!! Daar is geen woord frans bij.